

dovlje, kao i za prijevoz poslanika u bliže gradove. Naši, već zato, obično plove sami.

— Da nisu gusari?

— Gusari? — ponovi šior Beppo. — To bi moglo biti.

— Po čemu sudite?

— Sudim po tom, što je ovo doba godine najpovoljnije za gusarenje. Sa jesenskim ekvinocijem Berberski su se gusari često pojavili na Jadranu.

— Kako to?

— Vrlo jednostavno. Kad nastanu ekvinocijalna nevremena, naše se galije teško drže na pučini, te obično traže zaklona u sigurnim lukama, bilo uz kopno ili uz koji otok. Uslijed toga, naši trgovački brodovi, koji plove iz Levanta, — a ovako im je vrijeme u Jadranu pogodno, jer imaju vjetar u krmu, — ostaju bez zaštite. Gusari to dobro znadu, pa se okoriste gdje samo mogu.

— Dakle, ona bi dva broda mogla doista biti gusarska?

— Po svoj prilici. U ostalom pokušat ću da vam nešto točnije kažem.

Šior Beppo opet pobrza vrzama do koša, zagleda se u daljinu, pa se odmah naglo spusti na palubu.

— Gusari su, bez svake sumnje. Ovakih sam brigantina višeput vidio, u španjolskim vodama.

— Dakle, sigurno, gusari?

— Jamčim svojom glavom.

— Kršćani ili Saraceni?

— Saraceni, i to po svoj prilici iz Tunisa.

— Mislite li, da bi mogli navaliti?

— Ne znam. Sva je prilika da ne će, jer im je kod nas slab plijen, a stavljaju na kocku svoje glave. Ali, nosi ih i more i vjetar proti nama, a mi ne smijemo uzmaknuti za žive oči.

— Mi ćemo dakle na njih?

— Svakako, ako ne iskažu počast stijegu sv. Marka. A može se dogoditi da oni odmah navale na nas, ako primijete da im se ugibamo.

— Dakle?

— Pripremimo se za borbu!

— Neka bude! — odrješito će Balbi.

Šior Beppo zafučka i naznači kapu, neka veslači prekinu veslanje.

Kapov rog zatuli. Veslači kao da su se okamenili. Kapo odmah zagrmí: